

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-287/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr.sc. Lane Petö Kujundžić, predsjednice vijeća te Slavena Vidmara i mr.sc. Zorislava Kaleba, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Anite Prusine, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Eberharda Gjidode, zbog kaznenog djela iz članka 110. u vezi s člankom 34. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19., 84721., 114/22., 114/23., i 36/24., dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Velikoj Gorici od 11. srpnja 2025. broj K-25/2024, u sjednici vijeća održanoj 6. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

Žalbe državnog odvjetnika i optuženog Eberharda Gjidode odbijaju se kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Velikoj Gorici optuženi Eberhard Gjidoda proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv života i tijela, usmrćenjem u pokušaju iz članka 112. stavka 1. u vezi s člankom 34. KZ/11., činjenično i pravno opisano u izreci pa je, na temelju članka 112. stavka 1. u vezi s člankom 34. KZ/11. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine s tim što mu je na temelju članka

54. KZ/11. u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme uhićenja i u istražnom zatvoru od 8. svibnja 2024. nadalje.

1.1. Na temelju članka 79. KZ/11. od optuženika je oduzet kuhinjski nož ukupne dužine 37,5 cm s PVC drškom dužine 12 cm, širine oštrice 3 cm koji je izuzet tijekom očevida te će se isti uništiti.

1.2. Optuženome Eberhadu Gjidodi vratit će se predmeti koji su od njega oduzeti tijekom očevida i to: jakna crne boje marke "Levi Strauss & CO", radne hlače sive boje marke "Workfashion.com" i radne cipele smeđe boje marke "Grisport Mohawk", dok će se oštećenom Marijanu Gojaniju vratiti predmeti oduzeti prilikom očevida i to: hlače marke "ZARA" veličine M, Košulja dugih rukava marke "ZARA" veličine M i par tenisica marke "GUESS" veličine 44.

1.3. Na temelju članka 148. stavka 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24. i 72/25. dalje: ZKP) optuženi Eberhard Gjidoda oslobođen je obveze naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točki od 1. do 7. ZKP-a te su isti pali na teret Državnog proračuna.

1.4. Na temelju članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavkom 1. točkom 8. ZKP/08., optuženik je obvezan platiti troškove zastupanja oštećenika po punomoćniku u iznosu koji će naknadno biti utvrđen posebnim rješenjem.

2. Protiv ove presude žalbe su pravodobno podnijeli državni odvjetnik i optuženi Eberhard Gjidoda po branitelju Borisu Makaroviću, odvjetniku u Zagrebu.

2.1. Državni odvjetnik izrijekom ističe žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povredu kaznenog zakona i odluku o kazni, dok se sadržajno žali i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje i odlučivanje, podredno preinači na način da se optuženom Eberhardu Gjidodi izrekne stroža kazna.

2.2. Optuženi Eberhard Gjidoda pobija prvostupanjsku presudu zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se optuženiku izrekne blaža kazna.

3. Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnio je optuženi Eberhard Gjidoda po branitelju Borisu Makaroviću s prijedlogom da se žalba državnog odvjetnika odbije.

4. U skladu s člankom 474. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje: ZKP) spis je, prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalbe nisu osnovane.

6. Državni odvjetnik ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 9. ZKP-a smatrajući da je prvostupanjski sud prekoračio optužbu. Naime, državni odvjetnik tvrdi da je prvostupanjski sud unošenjem teksta u činjenični opis izreke pobijane presude: „kojom prilikom ga je Marijan Gojani vrijeđao govoreći mu u više navrata da je govno i smeće te mu psovao majku i obitelj”, teksta da ga je „podigao sa stolca na kojem je sjedio”, kao i teksta „a što je kod optuženika izazvalo osjećaj srdžbe, bijesa i ustrašenosti i dovelo do stanja jake razdraženosti“, povrijedio identitet optužbe, postupio suprotno članku 449. stavku 1. ZKP-a, jer tim izmjenama nije samo precizirao inkriminirani događaj, nego je u činjenični opis dodao nešto što optuženiku nije stavljeno na teret.

7. Najprije treba reći da je člankom 449. stavkom 1. ZKP-a propisano da se presuda može odnositi samo na osobu koja je optužena i samo na djelo koje je predmet optužbe sadržane u podnesenoj, odnosno na raspravi izmijenjenoj ili proširenoj optužnici, dok je u stavku 2. istog članka propisano da sud nije vezan za prijedloge tužitelja o pravnoj ocjeni djela, ali optuženika ne može proglasiti krivim za kazneno djelo teže od onog koje mu je optužbom stavljeno na teret.

7.1. Nije u pravu državni odvjetnik da je prvostupanjski sud prekoračio optužbu pa time i nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 9. ZKP-a.

7.2. Naime, optuženi Eberhard Gjidoda optužen je za događaj od 8. svibnja 2024. oko 9,00 sati u Zagrebu, Utijska cesta 37 u uredu trgovačkog društva Eligo Partner d.o.o. na štetu oštećenog Marijana Gojanija i proglašen je krivim upravo za taj događaj. Državni odvjetnik točno navodi da je optuženik proglašen krivim zbog drugog kaznenog djela u odnosu na kazneno djelo za koje se optužbom tereti jer je optuženik proglašen krivim zbog kaznenog djela usmrćenja u pokušaju iz članka 112. u vezi s člankom 34. KZ/11., dok se optuženiku optužbom stavlja na teret kazneno djelo ubojstva u pokušaju iz članka 110. u vezi s člankom 34. KZ/11. Međutim, radi se o kaznenim djelima iz iste X. glave Kaznenog zakona, kaznenih djela protiv života i tijela, a kazneno djelo usmrćenja u pokušaju iz članka 112. u vezi s člankom 34. KZ/11. za koje je optuženik proglašen krivim je privilegirano kazneno djelo u odnosu na terećeno kazneno djelo ubojstva u pokušaju iz članka 110. u vezi s člankom 34. KZ/11. Stoga, prvostupanjski sud proglašenjem krivim optuženika za drugo kazneno djelo, nije prekoračio optužbu.

7.3. Isto tako, nije u pravu državni odvjetnik da je prvostupanjski sud, dodavanjem teksta u činjenični opis, prekoračio optužbu, niti da je povrijedio identitet optužbe, jer prvostupanjski sud optuženiku nije dodao niti jednu radnju koja mu optužbom nije stavljena na teret, nego je u činjenični opis dodao radnje oštećenika iz kojih proizlazi da je optuženik počinio kazneno djelo za koje je proglašen krivim.

7.3.1. Naime, optužba tereti optuženog Eberharda Gjidodu da je bio u prepirci s oštećenim Marijanom Gojanijem oko isplate plaće, a prvostupanjski sud je u činjenični opis izreke pobijane presude dodao tekst da je tom prilikom oštećeni Marijan Gojani vrijeđao optuženog Eberharda Gjidodu govoreći mu u više navrata da je govno i smeće te mu psovao majku i obitelj. Nadalje, prvostupanjski sud je, u dijelu činjeničnog opisa iz optužbe, nakon što je oštećenik optuženika uhvatio rukama za odjeću, dodao radnju

oštećenika da je oštećenik optuženika podigao sa stolca na kojem je sjedio, te je prvostupanjski sud dodao tekst da su opisane radnje oštećenika kod optuženika izazvale osjećaj srdžbe, bijesa i ustrašenosti i dovele ga do stanja jake razdraženosti.

8. Pri takvom stanju stvari ispitana je pobijana presuda u smislu članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP-a, i nije pronađena niti jedna postupovna povreda na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

9. Državni odvjetnik ističe da je prvostupanjski sud počinio povredu kaznenog zakona iz članka 469. točke 4. ZKP-a, „jer je u osuđujućoj presudi djelo pravno kvalificirao kao neko drugo kazneno djelo“. Naime, državni odvjetnik smatra da je postupanje optuženika u cilju da liši života oštećenika, s obzirom na to da je u ured oštećenika ponio nož ukupne dužine 37,5 cm, trebalo pravno kvalificirati kao kazneno djelo ubojstva u pokušaju iz članka 110. u vezi s člankom 34. KZ/11. te da se pobijana presuda temelji na nejasnom nalazu i mišljenju vještaka za psihijatriju.

10. Državni odvjetnik isticanjem, da je optuženik u ured oštećenika ponio opisani nož, trebalo optuženikovo postupanje pravno kvalificirati kao kazneno djelo ubojstva u pokušaju iz članka 110. u vezi s člankom 34. KZ/11. te da se pobijana presuda temelji na nejasnom nalazu i mišljenju psihijatra iznosi svoju ocjenu izvedenih dokaza i zaključke koje iz istih trebalo izvesti i time ustvari izražava neslaganje s utvrđenim činjeničnim stanjem, o čemu će više biti riječi u nastavku.

11. Pri takvom stanju stvari, ovaj drugostupanjski sud je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu članka 476. stavka 1. točke 2. ZKP-a i nije utvrdio da bi na štetu optuženika bio povrijeđen kazni zakon.

12. Nije u pravu državni odvjetnik da je prvostupanjski sud iz utvrđenja da je optuženik u ured oštećenika ponio opisani nož trebao izvesti zaključak da se radi o kaznenom djelu ubojstva u pokušaju iz članka 110. u vezi s člankom 34. KZ/11. te da se pobijana presuda temelji na nejasnom nalazu i mišljenju vještaka za psihijatriju.

12.1. Naime, iako su točni žalbeni navodi državnog odvjetnika kako je optuženik došao u ured oštećenika imajući kod sebe navedeni nož, međutim, ovaj žalitelj posve zanemaruje utvrđenja prvostupanjskog suda, da je optuženik došavši u ured oštećenika, sjeo na stolac na kojem je mirno sjedio, i da se razgovor s oštećenikom vodio na albanskom jeziku bez povišenih tonova zbog neisplate plaće optuženiku te da je tada, oštećenik prvo psovao optuženika, njegovu majku i obitelj i vrijeđao optuženika da je govno i smeće, a potom optuženika uhvatio za odjeću, podigao ga sa stolca i počeo gurati prema vratima, uslijed čega su obojica pali na pod, a što je kod optuženika izazvalo osjećaj srdžbe, bijesa i ustrašenosti i dovelo do stanja jake razdraženosti, radi čega je u cilju da ga liši života, Marijana Gojanija ubo nožem. Ocjena je ovog drugostupanjskog suda da su to ispravna utvrđenja prvostupanjskog suda, koja proizlaze, ne samo iz obrane optuženika nego i iskaza svjedoka Elbasana Sopaja i Tome Prekpaljaja. Naime, sasvim je prihvatljiv zaključak prvostupanjskog suda, da svjedoci Elbasan Sopaja i Toma Prekpaljaj kao oštećenikovi zaposlenici, ne bi neistinito iskazivali u korist optuženika, a protiv oštećenika.

12.2. Nadalje, neosnovana je žalbena tvrdnja državnog odvjetnika da se pobijana presuda temelji na nejasnom nalazu i mišljenju vještaka za psihijatriju jer je jasan vještački nalaz psihijatra, s rasprave od 11. srpnja 2025., da nezadovoljstvo optuženika, zbog neisplate plaće, nije moglo biti takvog intenziteta da je moglo bitno utjecati na njegovo ponašanje, ali da je optuženik, na postupanje oštećenika, koji je optuženiku govorio da je govno i smeće, psujući mu majku (u situaciji ugroženog zdravstvenog stanja njegove majke) i obitelj, imao očekivano jake afektivne tenzije, koje su kulminirale prilikom fizičkog kontakta, odnosno guranjem prema vratima tako da su postupci oštećenika kod optuženika u većoj mjeri doveli do bijesa, srdžbe i ljutnje te do ustrašenosti u manjoj mjeri te da su se u kratkom intervalu ti afekti miješali, te da je na povećanje afektivne tenzije kod optuženika dodatno moglo utjecati i psovanje majke u situaciji njezinog ugroženog zdravstvenog stanja.

12.2.1. Iz navedenog vještačkog nalaza psihijatra, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud je u točkama 12. i 12.1. pobijane presude izveo logične zaključke, da su bijes, srdžba, te u manjoj mjeri ustrašenost, doveli optuženika do stanja jake razdraženosti zbog koje je, osjetivši nož u džepu hlača uzeo isti i njime u stanju jake razdraženosti, doveden bez svoje krivnje, u namjeri da oštećenika usmrti, ubo oštećenika u prsa. Iz sveg navedenog neosnovana je žalba državnog odvjetnika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

12.3. Tako je prvostupanjski sud ispravno utvrdio da je optuženik, nakon prepirke s Marijanom Gojanijem oko isplate plaće, kojom prilikom ga je Marijan Gojani vrijeđao govoreći optuženiku u više navrata da je govno i smeće te mu psovao majku i obitelj, nakon čega je oštećenik optuženika uhvatio rukama za odjeću, podigao sa stolca na kojem je sjedio i počeo gurati prema vratima, uslijed čega su obojica pali na pod, a što je kod optuženika izazvalo osjećaj srdžbe, bijesa i ustrašenosti i dovelo do stanja jake razdraženosti, u cilju da ga liši života, Marijana Gojanija ubo nožem duljine oštrice 25,5 cm, a širine oštrice 3 cm u predio lijeve strane prsa, čime mu je nanio osobito tešku tjelesnu ozljedu u vidu ubodne rane prednje lijeve strane trupa s ozljedom lijevog pluća, ošita i slezene te posljedičnim krvarenjem i prodorom zraka u lijevo prsište i trbušnu šupljinu, a smrtni ishod je spriječen intervencijom prisutnih zaposlenika i hitnom medicinskom intervencijom, dakle, doveden bez svoje krivnje oštećenikovim napadom i teškim vrijeđanjem u stanje jake razdraženosti, s namjerom da usmrti drugoga, poduzeo radnju koja prostorno i vremenski neposredno prethodi ostvarenju bića kaznenog djela usmrćenja i tako počinio kazneno djelo protiv života i tijela, usmrćenjem u pokušaju iz članka 112. stavku 1. u vezi s člankom 34. KZ/11., pa ga je opravdano zbog počinjenja tog kaznenog djela proglasio krivim.

13. Državni odvjetnik, žaleći se zbog odluke o kazni, smatra da je optuženiku izrečena preblaga kazna zatvora. Naime, državni odvjetnik tvrdi da je prvostupanjski sud precijenio olakotne okolnosti, posebno da je pogrešno cijenio da je djelo ostalo u pokušaju, jer napad optuženika na oštećenika nije prestao samoinicijativno, nego je optuženik spriječen reakcijom svjedoka Tome Prepaljaja koji je uhvatio optuženika za ruku u kojoj je držao veliki nož, te zbog toga što sud može i ne mora zbog pokušaja ublažiti kaznu, dok je prvostupanjski sud propustio otegotno cijiniti da je optuženik oštećeniku nanio osobito tešku tjelesnu ozljedu koja nije rezultirala smrtnim ishodom samo pravovremenom medicinskom reakcijom odnosno kirurškim zahvatom.

14. Optuženi Eberhard Gjidoda smatra izrečenu mu kaznu zatvora prestrogom s obzirom na to da je neosuđivana osoba koja je kao stranac došao u Republiku Hrvatsku pošteno raditi, ali da mu optuženik više mjeseci nije ništa platio, a nije imao sredstava za život, da je prije djela bio omalovažavan od optuženika, koji ga je optuženik fizički napao, psovao njega i njegovu majku koje je u to vrijeme imala operaciju glave, da je optuženik bio smanjeno ubrojiv, da se kaje i žali zbog kaznenog djela i da se ispričao oštećeniku.

15. Prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja vrste i visine kazne, optuženiku olakotno cijenio što nije kazneno osuđivan, niti u Republici Hrvatskoj niti u Republici Kosovo, da se oštećeniku iskreno ispričao i izrazio kajanje, da je djelo počinio u stanju smanjene ubrojivosti te što je djelo ostalo u pokušaju, dok otegotnih okolnosti sud nije našao.

16. Po ocjeni ovog drugostupanjskog suda prilikom odmjeravanja kazni, prvostupanjski je sud pravilno vrednovao sve naprijed utvrđene otegotne i olakotne okolnosti na strani optuženika te je, suprotno žalbenim navodima državnog odvjetnika i optuženika, tim okolnostima dao primjeren značaj.

16.1. Neosnovana je žalbena tvrdnja državnog odvjetnika da je prvostupanjski sud pogrešno olakotno cijenio što je kazneno djelo ostalo u pokušaju, neovisno o tome što prvostupanjski sud nije primijenio tzv. zakonsko ublažavanje kazne iz članka 48. stavka 1. KZ/11. u vezi s člankom 34. KZ/11., te da je propustio otegotno cijeniti osobito tešku tjelesnu ozljeda oštećenika jer kazneno djelo usmrćenja iz članka 112. KZ/11. za posljedicu ima smrt pa izostanak takve posljedice, je olakotna okolnost, dok osobito teška tjelesna ozljeda oštećenika iz istih razloga nije otegotna okolnost.

16.2. Neosnovano i optuženik upire na postupanje i napad oštećenika, jer je prvostupanjski sud ispravno, upravo zbog utvrđenja napada i teškog vrijeđanje oštećenika, optuženika proglasio krivim za kazneno djelo usmrćenja iz članka 112. KZ/11. i napad i teško vrijeđanje oštećenika na optuženika, su bitna obilježja tog kaznenog djela, pa ne mogu biti i olakotna okolnost. Nadalje, neosnovano optuženik ističe smanjenu ubrojivost, kajanje i žaljenje jer su te okolnosti ispravno olakotno cijanjene i pravilno vrednovane.

17. Stoga, suprotno tvrdnjama oba žalitelja, prvostupanjski sud je cijenio sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja, pa je optuženiku ispravno izrekao kaznu zatvora u trajanju od 2 godine, u koju je uračunao vrijeme uhićenja i u istražnom zatvoru od 8. svibnja 2024. nadalje.

17.1. Slijedom prethodno navedenog, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske smatra da je izrečena kazna zatvora podobna ostvariti svrhu kažnjavanja te u dovoljnoj mjeri utjecati, prvenstveno na optuženika, ali i na sve ostale, da ubuduće ne čine kaznena djela te da shvate da je činjenje kaznenih djela pogibeljno, a kažnjavanje njihovih počinitelja pravedno, čime će se pojačati povjerenje građana u pravni poredak, koji treba biti utemeljen na vladavini prava. Ova kazna istovremeno sadrži i dostatnu količinu društvene i moralne osude za zlo koje je optuženik kao počinitelj ovog kaznenog djela prouzrokovao žrtvi, ali i društvu u cjelini te će se njome u potpunosti ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije, propisana člankom 41. KZ/11. Prema tome, žalbe državnog odvjetnika i optuženika zbog odluke o kazni, nisu osnovane.

18. Slijedom iznesenog na temelju članka 482. ZKP odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 6. listopada 2026.

Predsjednica vijeća:

dr.sc. Lana Petö Kujundžić

Broj zapisa: **9-3088e-4b68c**

Kontrolni broj: **0cc1e-53794-111ad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.